

Chương 569: Sự Điên Rồ Của Antirianus

(Số từ: 2972)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

21:06 PM 28/09/2023

"Heh... Không biết mọi người nghĩ gì về tôi nhỉ..."

Nhìn Antirianus rõ ràng đang có dấu hiệu bất mãn, Lucynil cau mày.

"Antirianus, tôi nghĩ tôi lo lắng hơn vì tôi tin rằng ông biết điều gì đó còn tệ hơn cả sự thật."

"À... Chuyện đó... thật sao?!"

Nghe những lời của Lucynil, Harriet không khỏi có được những hiểu biết mới.

Lão già điên đó có lẽ còn biết điều gì đó tàn ác và khủng khiếp hơn những gì Đế quốc đang làm, điều đó càng khiến ông ta đáng sợ hơn.

Trên thực tế, Eleris đã tái nhợt, gần như chuyển sang màu xanh trước khi nghe thấy bất cứ điều gì.

Harriet tự hỏi liệu có tốt hơn không nếu không nghe những gì Antirianus nói.

Sẽ tốt hơn nếu không biết những khả năng kỳ quái và kinh hoàng nào đang được thể hiện từ vực thẳm?

“Có lẽ, tốt nhất là Chúa tể Saturday đừng nói gì...”

Harriet càng sợ hãi hơn khi nghĩ rằng một câu chuyện còn tồi tệ hơn thực tế sẽ diễn ra.

"Giả kim thuật... Chúa tể Saturday tiền nhiệm đã cố gắng tạo ra Hòn đá Phù thủy."

Khi nghe điều đó, vẻ mặt của bốn Chúa tể còn lại đã thay đổi.

Người tiền nhiệm của Antirianus, Chúa tể Saturday trước đây, chắc chắn đã theo đuổi nó.

"Hòn đá Phù thủy?"

Trước câu hỏi của Harriet, Antirianus gật đầu.

“Tôi nghĩ đó là một truyền thuyết tương tự như rồng.”

Một huyền thoại sánh ngang với loài rồng.

Nói cách khác, nó có nghĩa là một câu chuyện vô ích.

"Thực tế thì điều đó là đúng. Chúa tể tiền nhiệm đã thất bại trong việc tạo ra Hòn đá Phù thủy."

Thật khó để đoán ra sự thật về Chúa tể Saturday trước đây từ vẻ mặt mơ hồ của Antirianus.

Tuy nhiên, cuộc trò chuyện quan trọng bây giờ không phải là về Hòn đá Phù thủy.

“Tất nhiên, nghiên cứu của tôi hơi khác so với ngài ấy trước đó.”

"Đó là loại nghiên cứu gì?"

"Ví dụ như nghiên cứu sự tiến hóa hội tụ của các loài..."

"...Tiến hóa hội tụ?"

"Đúng vậy, thưa quý."

Harriet cảm thấy như muốn bịt tai lại.

"Có khá nhiều trường hợp các loài khác nhau có chức năng tương tự nhau, phải không? Ví dụ, như cách quỳ và con người khám phá ra cách xử lý mana của riêng mình, mặc dù có khác nhau."

"À, vâng..."

"Đó là nghiên cứu của tôi. Con người sẽ trở thành gì nếu tiếp tục tiến hóa như thế này? Quý sẽ trở thành gì nếu tiếp tục tiến hóa như thế này? Khi tiến hóa, chúng dần dần có những chức năng tương tự và có thể trở thành những sinh vật hoàn toàn giống hệt nhau, mặc dù có nguồn gốc khác nhau. Tôi đã nghiên cứu theo những giả định như vậy."

"...Vậy ông đã được gì?"

"Tôi không thành công."

Tất cả mọi người, kể cả Harriet và các Chúa tể khác, đều chết lặng trước kết luận vô cùng thất vọng.

Tuy nhiên, câu nói sau đây đủ khiến mọi người sốc.

“Đầu tiên, cả con người và quỷ đều cần tốc độ tăng trưởng nhanh hơn nhiều, cho phép thay đổi thể hệ thường xuyên. Nhưng nếu không thể biến đổi cả hai loài như vậy, tôi không thể thấy được điểm kết thúc, phải không?”

Nếu là người khác, họ có thể không hiểu Antirianus đang nói về điều gì, nhưng tất cả những người có mặt đều là pháp sư.

Họ biết ý nghĩa lời nói của Antirianus.

Lucynil nhìn chăm chăm vào Antirianus với vẻ mặt run rẩy. “...Vậy là ông đã cố gắng cải thiện giống loài đó phải không?”

"Vâng đúng vậy."

Kế hoạch là đẩy nhanh quá trình thay thế thể hệ con người và ác quỷ để quan sát quá trình tiến hóa của loài chúng, nhưng nó đã thất bại.

Nói tóm lại, nó liên quan đến thí nghiệm sinh học. Không cần phải nói cũng biết rằng con người sống và ác quỷ đã được sử dụng cho việc này.

Mặt Harriet tái nhợt.

Câu chuyện mà Antirianus kể là một câu chuyện khủng khiếp.

Tất cả các Chúa tể khác có mặt dường như đều phản ứng với một câu "Ồ, tôi hiểu rồi" một cách thờ ơ khi nghe câu chuyện.

Ngay cả Eleris cũng có vẻ hơi sửng sốt, dù bề ngoài không hề bị sốc.

Mọi người trong cuộc họp đều là một sinh vật cổ xưa và một pháp sư, vì vậy họ coi những sự kiện như vậy là tương đối bình thường.

Điều này áp dụng cho cả Antirianus và các Chúa tể Ma cà rồng khác.

Harriet rùng mình khi nghĩ cha cô, người bác bỏ những quyền lực ô uế và báng bổ, sẽ nói gì nếu ông biết cô đang ở cùng với những sinh vật như vậy.

Với vẻ mặt run rẩy, Harriet hỏi:

"VẬY... tại sao ngay từ đầu ông lại tiến hành những thí nghiệm như vậy? Ông có muốn trở thành một sinh vật như vậy... hay thứ gì tương tự không?"

"Tôi tò mò, có nhiều thời gian và không có gì để làm. Còn lý do nào khác không?"

"Ah."

"Vì vậy, tôi đã thử, và nếu tôi có thể tự tay sửa đổi loài này, thì ngay từ đầu nó đã không tự nhiên, và việc tìm ra điểm

cuối theo cách đó sẽ là vô nghĩa. Hơn nữa, quá trình tiến hóa không phải lúc nào cũng diễn ra trôi chảy theo hướng tiến bộ nên ngay từ đầu nó đã là một thử nghiệm vô nghĩa."

Cuối cùng, Chúa tể Ma cà rồng là những pháp sư bất tử. Sống quá lâu khiến họ tò mò về những điều không cần thiết, khiến họ tiến hành những thí nghiệm kỳ lạ mà không có lý do gì đáng kể.

Antirianus tiếp tục liệt kê một số thí nghiệm Giả kim thuật khác mà ông đã tiến hành.

Ông ta đã cố gắng tạo ra những con người có cánh bằng cách kết hợp yêu quái và con người hoặc in dấu mạch ma thuật một cách nhân tạo lên động vật để tạo ra những con thú có khả năng sử dụng ma thuật.

"Tôi cũng đã thử thí nghiệm cấy ghép não của sinh vật này vào sinh vật khác."

"...Ông đã làm mọi điều kỳ lạ nhất có thể phải không?"

"Chà, nó đã thất bại với các loài khác nhau, nhưng nó đã thành công với cùng một loài."

"...Thật sao? Nó đã thành công à?"

Có những câu chuyện thành công gây sốc, chẳng hạn như lần họ cấy ghép não của hai người khác nhau và họ vẫn có thể cử động được.

"Tất nhiên, ngay cả khi thành công, chúng hiếm khi sống sót quá một ngày."

Có những thí nghiệm thất bại, có những thí nghiệm thành công một nửa và khá nhiều thí nghiệm thành công.

Tóm lại, Antirianus là một pháp sư loạn trí.

Một pháp sư đã nhúng chân vào những hành động kỳ quái và đáng sợ.

Đó là Antirianus.

Và không có điều nào trong số này gây ngạc nhiên đặc biệt cho bất cứ ai. Mọi người đều gật đầu như muốn nói: "Nó giống như Antirianus vậy," và Harriet cũng không ngoại lệ.

Một người như ông ta làm những việc như vậy là điều đương nhiên.

Ông ta đã thực hiện vô số hành động tàn ác đến mức có thể bị thiêu sống.

Tuyên bố của Antirianus rằng Giả kim thuật và Ma thuật đen không thể tách rời là đúng.

Bản thân các thí nghiệm hầu như không khác biệt với Ma thuật đen, và thực tế là ông ta hầu như luôn sử dụng các phương tiện Ma thuật đen để đạt được thành công.

“Tất nhiên, tôi cũng đã thử thí nghiệm để tạo ra những sinh vật như Chúa tể Wednesday.”

Antirianus nhìn Lucynil với nụ cười lạnh lùng và nói,

“...Một bệnh dịch.”

"Trông cô không có vẻ ngạc nhiên."

"Tôi tưởng ông sẽ làm điều gì đó như thế này. Không, sẽ thật lạ nếu ông không làm thế."

"Tôi biết ơn vì cô đã nhận ra sự yêu thích của tôi đối với Chúa tể Wednesday..."

"Đủ rồi."

Lucynil lè lưỡi như thể cô không ngờ ông sẽ không làm vậy.

Harriet cũng biết.

Lucynil ban đầu là một trong những sản phẩm của thí nghiệm Homunculus, một cấm thuật trong Giả kim thuật.

Khi Harriet lần đầu tiên phát hiện ra Lucynil là Homunculus, cô đã bị sốc.

Không chỉ vậy, cô ấy còn là một Ma cà rồng.

Việc một người có thể vừa là Homunculus vừa là Ma cà rồng đã là một phép lạ rồi.

"Cuối cùng, điều tôi đang muốn nói là Giả kim thuật là một ma thuật liên quan đến độc dược và tiên dược là một quan niệm sai lầm và thành kiến ngay từ đầu."

"..."

"Giả kim thuật được thực hiện bởi các nhà giả kim trên thế giới chẳng qua là ma thuật thô thiển."

Nghe Antirianus giải thích, Harriet không khỏi hiểu ý của hắn.

Tiên dược và độc dược.

Giả kim thuật ngay từ đầu chưa bao giờ là loại ma thuật như vậy.

Chỉ cho phép một mức độ Giả kim thuật được xã hội chấp nhận, vì vậy ý nghĩa ban đầu của Giả kim thuật đã bị giảm sút và mờ nhạt đi rất nhiều.

"Ban đầu, Giả kim thuật chủ yếu xử lý các cấm thuật liên quan đến cuộc sống."

Ngay cả bản thân từ "Giả kim thuật" cũng hạn chế quá mức bản chất của ma thuật.

Thí nghiệm sự sống.

Nói cách khác, Chimera.

Và Homunculus.

Điều đó gần với bản chất của Giả kim thuật hơn.

Vì vậy, theo Antirianus, việc một nhà giả kim tham gia vào ma thuật đối phó với người chết là điều đương nhiên.

Giả kim thuật là một ma thuật liên quan đến sự sống.

“Ông tiếp cận Giả kim thuật theo cách đó nên ông nói đó là chuyện bình thường. Nhưng lời của Antirianus là đúng.”

Lucynil gật đầu đồng ý.

"Giả kim thuật là một môn ma thuật thậm chí còn gần với Cẩm Thuật hơn cả Ma thuật đen."

Về bản chất, Giả kim thuật kim gần với cẩm thuật hơn. Việc xử lý thuốc và tiên dược là cực kỳ hạn chế và cụ thể trong hệ thống Giả kim thuật, đồng thời nó đã thu hẹp phạm vi Giả kim thuật quá mức.

“Vậy, ông đang nói rằng rất có khả năng các cẩm thuật, bao gồm cả Chimera và Homunculi, có liên quan đến những gì Đế quốc đang làm hiện nay?”

"Nó chắc chắn sẽ như vậy."

Nói đúng ra thì Undead cũng thuộc loại vật có thể di chuyển và sống.

Vì vậy, rất có khả năng lĩnh vực Giả kim thuật đang được áp dụng.

"Vậy ông có biết hiện tại Đế quốc đang làm gì không?"

Trước câu hỏi của Lucynil, Antirianus cười và nhún vai.

"Chưa tận mắt nhìn thấy thì làm sao biết được? Tôi chỉ muốn nói cho cô biết, có một nhà giả kim tham gia cũng không có gì lạ."

Bản thân câu hỏi tại sao một nhà giả kim lại tham gia đã sai rồi.

Không có gì lạ khi tham gia.

Tuy nhiên, họ đang trở lại hình vuông. Mặc dù việc họ tham gia cũng không có gì lạ nhưng họ vẫn không biết mình đang làm gì.

"Nhưng có vẻ như chắc chắn rằng Đế quốc đang có âm mưu gì đó."

"Trời ạ... Điều đó là hiển nhiên phải không?"

Đầu tiên, không có ai trong phòng không biết rằng Đế quốc đang có âm mưu gì đó.

Vì vậy, bất chấp nỗi sợ hãi của cô đối với Antirianus, sự thất vọng của Harriet với lời nói của ông ta gần như đạt đến đỉnh điểm, khi cô quay trở lại điểm xuất phát.

"Thư ký, cô không nghe tôi nói sao?"

"Chúa tể Saturday... ông đã làm... rất nhiều điều đáng sợ..."

Mặc dù cô đã tưởng tượng rất nhiều nhưng việc nghe những câu chuyện thực tế khiến dạ dày cô quặn thắt và xương sống cô rung mình vì có vô số trường hợp thí nghiệm kinh hoàng.

"Thư ký, ý tôi không phải là tôi đã tiến hành nhiều thí nghiệm như vậy. Điều tôi muốn truyền đạt là tôi đã 'thất bại' trong rất nhiều thí nghiệm."

"Ah..."

Antirianus đã không kể lại những sự kiện này để phô trương sự tàn ác và điên rồ của mình một lần nữa.

Mặc dù tất cả họ đều là những sinh vật có khả năng nào đó và không thể coi thường, nhưng các Chúa tể Ma cà rồng khác chỉ phản ứng bằng một cái gật đầu đầy hiểu biết.

Trên thực tế, Harriet là người duy nhất trong phòng thực sự bị sốc trước những câu chuyện về thí nghiệm của Antirianus.

"Các thí nghiệm về Chimera và Homunculus thường thất bại. Đó là do sự sống là một hệ thống phức tạp và chính xác đến mức ngay cả ma thuật cũng khó tiếp cận."

Antirianus không kể lại những câu chuyện của mình để khoe khoang mà để chia sẻ chi tiết nhiều câu chuyện thất bại của mình.

"Đúng. Như Antirianus đã đề cập, tôi đã nghiên cứu và thử nghiệm việc tạo ra những Homunculus giống với mình lâu hơn nhiều so với tên đó. Tất nhiên, tất cả đều kết thúc trong thất bại."

Lucynil gật đầu đồng ý.

Harriet không thể không thắc mắc ai đã tạo ra Lucynil và điều gì đã xảy ra với họ, nhưng đó không phải là chủ đề quan trọng trước mắt.

Chimera và Homunculus.

Đây không chỉ là điều cấm kỵ mà còn là một nhánh ma thuật cực kỳ khó khăn, bởi vì chúng liên quan đến sự sống.

Harriet im lặng suy nghĩ.

Antirianus đã sống rất lâu và Lucynil còn sống lâu hơn nữa.

Cả hai người họ đều đã tiến hành nghiên cứu về Chimera và Homunculus trên nhiều chủ đề khác nhau, và mặc dù có thể có một số thành công nhưng phần lớn đều thất bại.

Bây giờ họ đang có chiến tranh.

Không có lý do gì để đầu tư nguồn lực và nhân lực vào một thứ gì đó không chắc chắn.

Dự án Titan từng là một canh bạc nhưng nó có nền tảng vững chắc.

Điều tương tự có thể cũng đúng với nỗ lực này.

“Vây, họ không tiến hành nghiên cứu hay thí nghiệm, mà là một 'hoạt động' cụ thể... Đó có phải là điều ông đang nói không?”

"Thực vậy."

Có một 'phương pháp' nhất định được sử dụng và Đế quốc đang thực hiện nhiệm vụ đó.

Đó là một nỗ lực có thể dẫn đến sự gia tăng đáng kể sức mạnh quân sự của họ.

Nhưng điều này đã được nhắc đi nhắc lại nhiều lần.

Tất nhiên, dự án vẫn được tiến hành vì đã có sẵn một phương pháp khả thi.

"Tuy nhiên, thật kỳ lạ. Đế quốc cũng như các vùng đất của con người đều rất nghiêm khắc về những điều cấm kỵ liên quan đến Ma thuật đen."

"Vâng đó là sự thật."

Những điều cấm kỵ không được áp dụng mà không có lý do.

Mặc dù các pháp sư riêng lẻ có thể không được miễn hoàn toàn, nhưng những người nghiên cứu cấm thuật đương nhiên sẽ phải chịu những hình phạt nghiêm khắc nhất.

“Hơn nữa, Đế quốc chưa tiến hành nghiên cứu riêng về những điều cấm kỵ. Đó là một quốc gia có nhận thức đáng khen ngợi về ma thuật, thậm chí áp dụng sự hiểu biết đó cho chính mình.”

Thật là một tình huống trớ trêu khi một người đã tham gia vào các nghiên cứu và thí nghiệm bị cấm lại thảo luận về sự đúng đắn, nhưng Đế quốc không phải là một quốc gia bí mật can thiệp vào điều cấm kỵ.

"Một vấn đề liên quan đến điều cấm kỵ, và biết về nó."

Antirianus cười lạnh.

Đế quốc, vốn chưa bao giờ nghiên cứu quá sâu về Ma thuật đen và Giả kim thuật, giờ đây đã tham gia vào một hoạt động ma thuật đòi hỏi kiến thức về một điều cấm kỵ rất cao cấp.

Đương nhiên, họ tham gia vào nó vì họ tin rằng mình có thể thành công.

“Không phải nguồn gốc của kiến thức đó quan trọng hơn sao?”

Mặc dù bản thân nghiên cứu đã quan trọng nhưng nguồn gốc của nghiên cứu còn quan trọng hơn thế.

Harriet ngơ ngác nhìn Antirianus, miệng há hốc.

—Cấm thuật.

Hai tổ chức sở hữu kiến thức sâu rộng về nó.

Một là Cantus Magna.

Và tổ chức khác.

"Đừng nói với tôi là... Đế quốc đã hợp lực với Black Order... Đó có phải là điều ông đang nói không?"

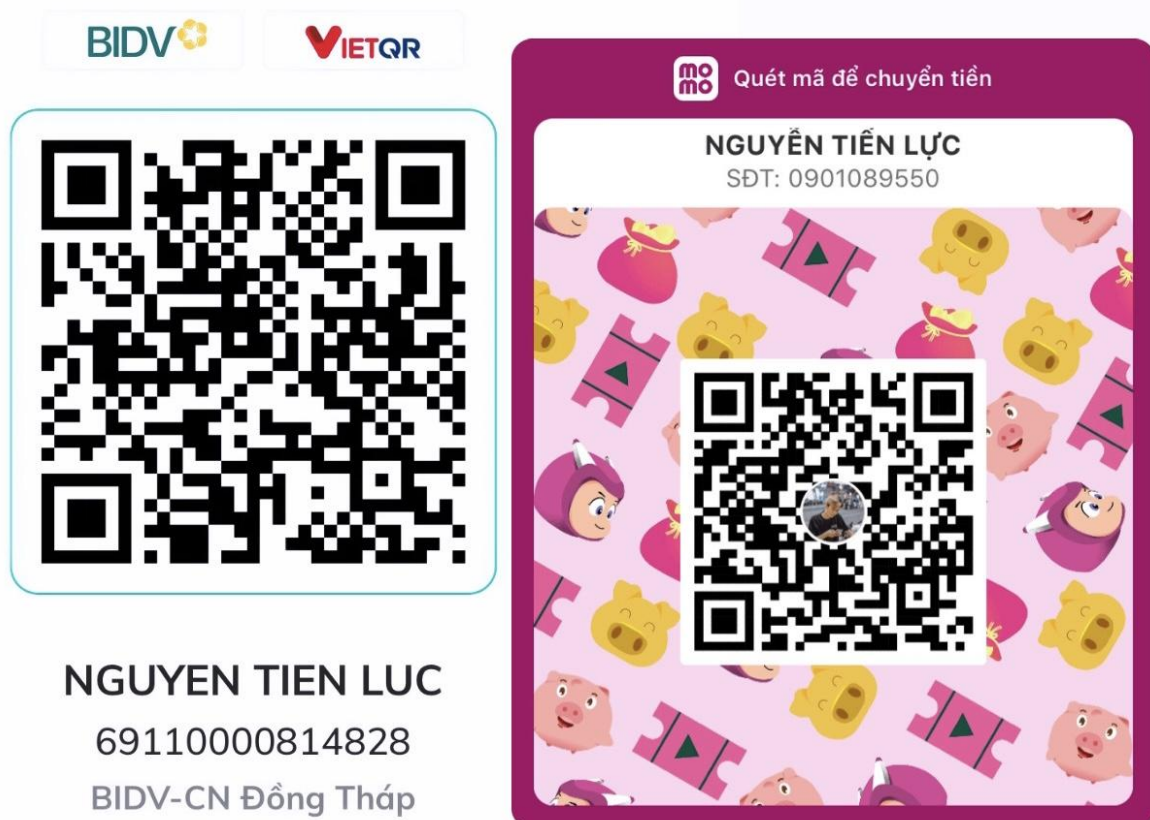
Antirianus cười nhạo sự nghi ngờ của Harriet.

"Sẽ thật kỳ lạ nếu không phải vậy."

Sự nghi ngờ liên quan đến Undead đã vượt xa sự thật của sự nghi ngờ và gợi ra một khả năng hoàn toàn bất ngờ.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading